

Nu går sista visan

Nu går sista visan
Dej vill vi sjunga för.
Vi behöver varandra
Du och jag och dom andra,
som står utanför.
Låt den sista stråfen
bli till en sång vi minns.
Tack för att jag får ha dig
tack för att alla finns.

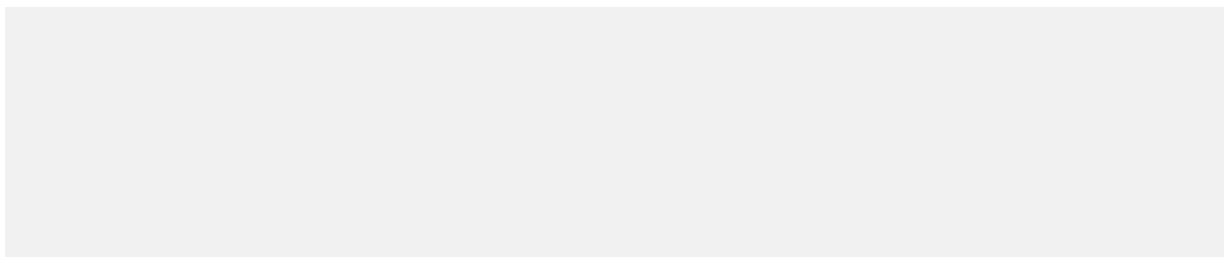
Änglamark

Kalla den änglamarken eller himlajorden om du vill
Jorden vi ärvde och lunden, den gröna
Vildrosor och blåklockor och lindblommor och kamomill
Låt dem få leva, de är ju så sköna

Låt barnen dansa som änglar kring lönn och alm
Leka titt-ut mellan blommande grenar
Låt fåglar flyga och sjunga för oss sin psalm
Låt fiskar simma bland bryggor och stenar

Sluta att utrota skogarnas alla djur
Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa
Låt sista älven, som brusar i vår natur
Brusa alltjämt mellan fjällar och gran och fur

Kalla den änglamarken eller himlajorden om du vill
Jorden vi ärvde och lunden, den gröna
Vildrosor och blåklockor och lindblommor och kamomill
Låt dem få leva, de är ju så sköna

Vänskap

Vad är en vänskap! Kan den förklaras,
blicken som säger: vänner är vi.
Sällan vi talar, om vad vi känner,
vi bara vet det, vet det: vänner vi skal förbli !

Kanske med åren, ses vi rätt sällan,
möts inte ofta, skiljas igen.
Men när vi träffas, du är den samma.
Vi vet det båda, båda: vår vänskap varar än !

Fröjd det mig ger att du finns i världen,
att vi kan mötas och skiljas så,
helt utan fraser, självklart och enkelt.
Tänk, att en sådan gåva, man kan av livet få ?